

Nagyböjt 2. vasárnapja

Közös szentmisére készülünk a házastársunkkal, családukkal. Ma nem az aszketikus gyakorlatok, hanem a vasárnap méltó megünneplése és megszentelése az elsődleges feladatunk.

A szentmise életünk részévé válik. A Jóisten szól hozzánk a szentleckében, az evangéliumon keresztül, a prédikációban és az áldozati részben is. Ő beszél velünk. A mindennapi életben gyakorolhatjuk, hogy meghalljuk és megértjük az Ő szavát. Elsősorban meg akarjuk hallani Őt, ahogy beszél hozzám a házastársamon, a gyermekemen keresztül. A gondviselésbe vetett hitünk aktív hit. Ez azt jelenti, hogy nemcsak passzívan elszenvedni kell, amit a Jóisten tesz, hanem meghallani és megérteni, hogy az élet eseményei által mit akar tőlem.

Amikor mesél a házastársam valamit, nem válaszolok rögtön, hanem előbb azt mondom: Érdekes! Mit mondasz? Jól értettem? Nem mindjárt (ellent)mondani, hanem: Jaj, de érdekes! Jól értettem? Ezt akartad mondani? Ha megértjük, ahogy a mindennapi életben, a házastársam szavaival is a Jóisten beszél velünk, akkor azt is megértjük, amit a szentmisében mond nekünk. Amikor a szentmisén vagyunk, meg lehet kérdezni magunktól, amikor hallgatjuk az olvasmányokat, az evangéliumot vagy a prédikációt, vagy az áldozati rész ismert imádságait, hogy mi érdekes van ebben nekem? Ha például a prédikáció nem valami érdekfeszítő, de tudom, hogy a Jóisten mindig akar valamit mondani, akkor figyelmesen hallgatjuk és megkérdezzük: Mit akarsz nekem mondani ebben a prédikációban?

Nem nagyon nehéz ezt megérteni, annál fontosabb ezt gyakorolni! Talán a szentmise után beszélünk egymással: Mi volt neked érdekes? Fontos meghallani, hogy mit akar a Jóisten ebben a szentmisében nekünk mondani, vagy másképpen, hogy **mi érintett meg?** *(Tilman atya nyomán)*

Hasonlóan az előző vasárnaphoz, készüljünk a felajánlásra, ahol lehetőségünk van odavinni Isten elé mindazt, ami bennünk van. Ízleljük újra az elmúlt hetet:

- Mi érintett meg az elmúlt héten különösképpen?
- Mi volt jó az elmúlt héten, amiért hálát adhatok?
- Hol éreztem a Gondviselő Isten szeretetét az elmúlt héten?
- Van-e olyan dolog, amire érzem a Lélek hívását?

Majd vigyük Jézus elé felajánlásainkat, kéréseinket, aki a Tábor hegyén megmutatta isteni dicsőségét. Kérjük Őt a következő hét kegyelmeiért, hogy azokat be tudjuk fogadni!

Újítsuk meg a nagyböjt elején tett elhatározásainkat, és gyengeségünk tapasztalatával helyezkedjünk az irgalmas Mennyei Atya jelenlétébe.

Így alázatosan, hálás, örömteli szívvel emelhetjük fel egymásba íródott szíveinket a felajánláskor!

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

A fényes felhőből az Atya szózata hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!”

Evangélium Szent Lukács könyvéből (Mt 17,1-9)

Abban az időben:

Jézus maga mellé vette Pétert, Jakabot és (ennek) testvérét Jánost, s külön velük fölment egy magas hegyre. Ott elváltozott előttük: az arca ragyogni kezdett, mint a nap, a ruhája pedig vakító fehér lett, mint a fény. És íme, megjelent nekik Mózes és Illés: Jézussal beszélgettek. Ekkor Péter így szól Jézushoz: „Uram, jó nekünk itt lennünk! Ha akarod, felállítok itt három sátrat, neked egyet, Mózesnek egyet és Illésnek egyet!” Még beszélt, amikor íme, fényes felhő borította be őket, és a felhőből egy hang hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik. Őt hallgassátok!”

Ennek hallatára a tanítványok földre borultak és nagyon megrémültek. De Jézus odament hozzájuk, megérintette őket, és ezt mondta: „Keljetek fel, és ne féljetek!” Amikor szemüket fölemelték, nem láttak mást, csak Jézust egymagát.

A hegyről lejövet Jézus a lelkükre kötötte: „Senkinek se szóljatok a látomásról, míg az Emberfia a holtak közül fel nem támad!”

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved; jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Szűzanyánk, Családunk Édesanyja, imádkozz értünk! Ámen.